

Ročník XV.

Druhá cezročná nedeľa - (B) 18. januára 2015

týždeň 4.

Marián Šuráb

Zmysel života

Predstavme si človeka, ktorý hľadá zmysel života. Alebo človeka, ktorý by sa chcel stať kresťanom. Vedeli by sme mu pomôcť? Nejdem sa vás teraz pýtať, v čom by mala naša pomoc spočívať. Opýtam sa vás ináč: súhlasíte s názorom, že najľahšie by sa stal kresťanom, keby jeden rok býval v nejakej kresťanskej rodine? A keby býval v našej rodine, stal by sa kresťanom?

Dvaja učeníci, Ján a Ondrej, sa len na niekoľko hodín zdržali doma u Ježiša a hneď sa stali jeho učeníkmi.

Počuli sme, že keď sa Ježiš obrátil a videl, že idú za ním, opýtal sa ich: „Čo hľadáte“? Oni mu ale odpovedali protiotázkou: „Učiteľ, kde bývaš“? A hneď nasledovalo Ježišovo pozvanie: „Poďte a uvidíte!“ Z tohto pozvania k Ježišovi domov mali taký zážitok, že Ján si do smrti zapamätal, že keď sa stretli s Ježišom, boli štyri hodiny popoludní. A Ondrej s nadšením uteká za svojim bratom Šimonom, aby mu oznámil, že našli Mesiaša.

Mohli by sme aj my konať ako Ježiš a pozvať hľadajúceho človeka k nám domov? Našiel by v ňom príkladný život jednej kresťanskej rodiny? Ak by chcel nájsť Ježiša a vieru v našej rodine, musel by tam objaviť hodnoty, ktoré by boli pre neho očarujúce.

Napríklad by videl, že jednotliví členovia rodiny začínajú deň s modlitbou. Vstanú o niekoľko minút skôr, aby sa mohli pomodliť. A keby sa ich opýtal, prečo to robia, odpovedali by mu, že to je najlepší základ pre celý deň, lepší, ako najvýdatnejšie raňajky.

Pokiaľ by boli rodičia v robote a deti v škole, zostal by v dome sám so starými rodičmi. Oni by mu porozprávali o svojom živote. Nenadávali by na život, neprekliňali by niektorých ľudí, ktorí im v živote uškodili, povedali by mu, že ďakujú Pánu Bohu za všetko, čo dostali a za každú pomoc, ktorú im daroval. Zaiste by bol nadchnutý ich pokojným prežívaním staroby.

Podvečer by bola rodina opäť spolu. Videl by, ako sa spolu rozprávajú o zážitkoch, ktoré im priniesol deň. Manžel trpezlivo vypočuje manželku a ona jeho. Obidvaja sa porozprávajú so svojimi deťmi. Pochvália ich, prípadne poradia a usmernia.

Potom by v detskej izbe videl mladého chlapca s knihou v ruke. Opýtal by so ho, čo to číta. On by povedal, že je to Sv. Písmo z ktorého si každý deň prečíta nejakú časť a zamysli sa nad ňou.

Pri večeri by sa rodina porozprávala so svojim hosťom. On by sa veľmi dobre cítil pri spoločnom stole a nevidel by, že niekto už netrpezlivo pozerá na hodiny, aby mohol zapnúť televízor.

Ešte všeličo iné by objavil v živote kresťanskej rodiny, čo by mu pomohlo nájsť zmysel života, nájsť Ježiša. Možno by na koniec povedal: aj ja by som chcel žiť tak, ako vy. A odišiel by z domu, aby priviedol svojich kamarátov a predstavil im rodinu v ktorej sa stretol s Bohom.

Možno niekto teraz povie: je to ako v našej rodine. Iný povie: to je nemožné, tak sa žiť nedá. Určite, že kto sa neusiluje, kto neberie svoje náboženské presvedčenie vážne, kto sa nesnaží duchovné hodnoty prenášať do osobného a rodinného života, taký povie: to sa nedá.

Vo svojom svedomí si teraz ticho odpovedzme na otázku dnešnej homílie: stal by sa niekto kresťanom, keby býval v našej rodine?

Býval si, Pane, našim príbytkom od pokolení pradávnych. Skôr ako hory narodili sa, skôr ako bola zem a celý svet, Ty, Boh náš, od vekov si jestvoval. Ty prachu vraciaš človeka hovoriac: poďte domov, ľudskí synovia. Lebo je v Tvojich očiach tisícročie ako deň včerajší, čo práve pominul, a jedna nočná stráž. Odplavuješ nás, sme ako krátky spánok, ako tráva, čo kľíči za rána, za rána kľíči, cez deň zakvitá a vädne za súmraku.

Pretože hynieme od Tvojho hnevu a Tvoja prchkosť desí nás. Pred Tebou stoja naše viny a naše hriechy vo svetle Tvojej tváre. Pre Tvoj hnev končia naše dni a naše roky ako vzdychnutie. Čas nášho života je ich sedemdesiat, i osemdesiat rokov, akže požehnáš. A čo je v nich len starosť, námaha. Ich pýcha pomínie a odletíme. Ale kto pozná silu Tvojho hnevu a Tvoju prchkosť, ako úcta káže? Nauč nás počítat dni života, aby sme múdre srdce získali.

Vráť sa k nám, Pane! Dokiaľ chceš čakať? Zmiluj sa nad svojimi sluhami. Hneď za rána nás svojou láskou nasýt, aby sme žili v radosťi všetky dni života. Tak dlho teš nás, jak dlho si nás trápil, za toľko rokov, koľko sme smutných poznali. Na Tvojich sluhoch nech vidieť Tvoje dielo a na ich synoch Tvoju veľebu.

Láskavosť nášho Pána Boha nech je s nami! Pri našom diele posilňuj nás, Pane, a požehnávaj prácu našich rúk!

Videl to jasne. Syn Jakub naplní jeho sen. Práve mu kúpil nové korčule a ponáhal sa s ním na klzisko. Nebolo potrebné, aby dieťa tlačil či presviedčal. Samo prišlo s tým, že chce byť hokejistom. Otec, hrdý na svojho syna a plný veľkých očakávaní, ho vodieval deň čo deň na tréningy. Po čase však znervóznel. Jeho nádeje a túžby sa nenaplnili. Jakub nedával góly, netlačil sa do útoku. Otec strácal predstavu, že bude mať zo syna hokejistu, keď mu Jakub z ničoho nič povedal:

„Prosím, chod' za trénerom, a povedz mu, že chcem byť brankárom!“ „Čože?“ Nechápavo pozrel na Jakuba. „To nemyslíš vážne! Brankárov málokto chváli a spomína na nich. Ľudia milujú a poznajú skôr útočníkov. Naozaj to chceš? Posunúť sa dozadu a stratiť možnosť byť lídrom?“

Ľudia naozaj vedia iba o tých „vpredu“. Aj z apoštolov poznajú zväčša Petra, Jána, Jakuba a samozrejme, Judáša, ako negatívneho hrdinu Ježišovho príbehu. Koho však zaujímajú ďalší z Ježišovej dvanástky? Napríklad Ondrej? Apoštol Ján píše: „Tí dvaja učenici počuli, čo hovorí Ján Krstiteľ, a išli za Ježišom. Jeden z nich bol Ondrej, brat Šimona Petra. On hneď vyhľadal svojho brata a priviedol ho k Ježišovi“ (porov. Jn 1,35-42).

Nie všetci máme odvahu a dary byť vodcom, ale každý z nás môže byť Ondrejom. On si nenecháva „super kontakt“ pre seba. Nezatajuje svoje poznanie. Naopak, to, čo získava, bez dlhého váhania ochotne posúva ďalej. Nemá strach, že stratí pozíciu výnimočnosti či vplyvného vzťahu, keď predstaví Ježiša iným. Zoznamuje brata s Mesiášom, lebo chce, aby Šimon a neskôr aj ostatní mali s ním skúsenosť.

Nedeľné evanjelium nám odкрýva časť nášho vnútorného boja. Dobroprajnosť verzus egoizmus. Schopnosť podeliť sa o ľudí či udržiavať si výhradne niektoré kontakty len pre seba. Byť výnimočný a hrať, žiť pre iných alebo naopak, starať sa len o naplnenie svojich osobných túžob. Ak by Ondrej nevyhral svoj vnútorný boj, ktovie, či by sa Šimon Peter dostal k Ježišovi?

Nám sa to, žiaľ, často nedarí. Neraz sme podobní Natálke - hlavnej hrdinke z knihy *Kráľovná z Tammiru*. Keď dostáva schopnosť rozprávať sa so zázračným stromom, začína premýšľať. „Ó, aké by to bolo nádherné, keby každá dedina na okolí videla, ako komunikujem so stromom, ako si užívam jeho blízkosť a ochranu. Vtedy by mi zaiste všetci naokolo závideli toto nezvyčajné a zázračné priateľstvo. A mňa by táto ich závišť len a len tešila. Predstava zázračného stromu je však iná, a tak Natálke pomáha na ceste k poznaniu. Jeho túžbou je, aby s ním mohli komunikovať všetci. A vari nemá túto túžbu aj náš Boh?“

Komu som doteraz pomohol k úspechu, k lepšiemu postaveniu, poznaniu? Mám túžbu byť len vodcom, alebo som ochotný stať sa aj „dvojkou“? Koho som zoznámil s Ježišom? Alebo koho by som mal k nemu priviesť?

Jozef Kozák

Ktosi ťa volá: V sobotu 7. februára u sestier uršulínok v Bratislave bude program pre mladých s názvom : „Ktosi ťa volá“. Program je zameraný na otázku hľadania svojho povolania. Registrácia: ktositavola@gmail.com

Stretnutie s líderkou chorvátskeho referenda: Túto nedeľu 18.1. o 18:00 hod. v univerzitnom pastoračnom centre v Bratislave - Mlynskej doline sa uskutoční stretnutie s líderkou úspešného chorvátskeho referenda Željkou Markič.

Birmovanci: V piatok 23.1. o 17:00 hod. sa stretneme pri sv. omši a po nej bude katechéza.

Štefan, plný Ducha Svätého, povedal: „Vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha!“ Štefana kameňovali a on sa modlil: „Pane Ježišu, prijmi môjho ducha. Pane, nezapočítaj im tento hriech.“ A len čo to povedal, zomrel (porov. Sk 7, 51 - 8, 1a).

Tak tomu hovorím svedectvo! Väčšie si už neviem predstaviť ani v najbujnejšej fantázii. Ako je možné, že to so Šavlom ani nepohlo? Budúci apoštol národov plne schvaľoval, že Štefana zabili.

Pane

chápem, že si Štefan také mimoriadne povzbudenie - vidieť otvorené nebesia a v nich teba - zaslúžil za svoju statočnosť. Ale čím si to isté pri Damasku zaslúžil Šavol? Vôbec ničím. Rovnako ako my. Prosím ťa za všetkých umierajúcich, i za seba, daj nám aspoň na okamih zazrieť otvorené nebesia a teba po Božej pravici, nech sa vzchopíme. Nech svojim vinníkom odpustíme a na dôkaz toho sa za nich u teba dokážeme aj prihovoriť. Nech sa nespoliehame na svoje „zásluhy“, ale na teba. Pane, keďže neviem, či vo chvíli smrti budem ešte pri zmysloch a pri vedomí, prosím i už teraz - prijmi môjho ducha a zachráň ma!

Marie Svatošová „Tykadlom Viery“

Sväté omše v 2. týždni cezročného obdobia - (B)

19.I. pondelok

17:00 Zať Júliusa Danka (1. výročie smrti)

20.I. utorok

17:00 Zať Ludovíta a Martu Jarábkových

21.I. streda

17:00 poďakovanie Pánu Bohu za Božie dobrodenia

22.I. štvrtok

17:00 Zať Julianu Širokú, rod. Širokých a Matúškových

23.I. piatok

17:00 Zať Miroslava Kordoša (15. výr.), rodičov a Rudolfa

24.I. sobota

08:00 na úmysel

Upratovanie kostola č.d. 28 - 51

25.I. 3.nedeľa cezročného obdobia - (B)

08:00 Zať Jána a Teréziu Stojkovičových, synov a zaťov

Lektori: Macáková E., Blahová M.

10:00 Za farníkov

Lektori: Kosnáčová T., Krchnák D.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

19.I. pondelok	Sv. Margita Uhorská, panna
20.I. utorok	Sv. Fabián, pápež a mučeník, Sv. Šebastián, mučeník
21.I. streda	Sv. Agneša, panna a mučenica
22.I. štvrtok	Sv. Vincent, diakon a mučeník
23.I. piatok	Sv. Sv. Ján Almužník, biskup
24.I. sobota	Sv. František Saleský, biskup a učiteľ Cirkvi

Keď sa deti nechcú modliť

Čo robiť, keď sa deti nechcú modliť? Akým spôsobom ich pritiahnúť k modlitbe?

Deti k modlitbe rozhodne netreba nútiť. Modlitba má zmysel iba vtedy, keď je konaná v úplnej slobode. Aj v detskom veku. Nezriedka sa stáva, že deti nútené k modlitbe v období detstva nadobudnú voči nej odpor na celý neskorší život. Neraz potrebujú dlhý čas, aby objavili modlitbu ako veľkú hodnotu ľudského života.

Ako pritiahnúť „vzdorujúce“ dieťa k modlitbe? V odpovedi na túto otázku treba vziať do úvahy vek dieťaťa, jeho konkrétnu životnú situáciu, citlivosť, doterajšiu náboženskú výchovu, náboženský príklad rodičov, náboženskú atmosféru v škole, správanie sa katechéta a duchovných pastierov voči dieťaťu a pod. Ak nechce dieťaťo voči modlitbe vyplýva z chvíľkovej tvrdohlavosti, treba ho rešpektovať. Stáva sa totiž, že vo svojom odpore voči modlitbe dieťa vyjadruje odpor voči rodičom. Rodičia svojimi prísnymi príkazmi nesmú vyvolávať dojem, že Boh si vyžaduje modlitbu nezávisle od situácie, v akej sa človek nachádza.

Najdôležitejšou vecou v náboženskej výchove dieťaťa je nielen povzbudenie či naliehanie, ale predovšetkým osobný príklad a atmosféra viery vytvorená v rodičovskom dome. Ak dieťa často vidí rodičov modliť sa, aj jeho osobná modlitba sa stane prirodzenou činnosťou. Všetko, čo robia rodičia, dieťa vníma ako normu života. Ak aj v období dospievania spochybní dočasne svoju vieru a spolu s ňou aj modlitbu, neskôr ju zvyčajne objavuje znova, a to už ako veľmi osobnú hodnotu.

V náboženskej výchove dieťaťa treba prispôbiť modlitbu jeho potrebám a mentalite. Dieťa sa bráni modlitbe zvlášť vtedy, keď mu navrhujeme metódy a formy, ktoré prerastajú jeho detské vnímanie. Modlitbu berie vtedy ako „vec dospelých“. Bolo by dobré, keby sa rodičia zaujímali o literatúru, ktorá by im mohla pomôcť pochopiť vnímanie a náboženské potreby dieťaťa. Existujú aj mnohé knihy pre deti, v ktorých možno nájsť hotové modlitby prispôbené detským potrebám a mentalite. Možno ich využívať pri výchove k modlitbe.

Józef Augustín, SJ „O láske, manželstve a rodine“

Tajomstvo chlapcov

Každý chlapec si kladie jednu základnú otázku.

Objavíte ju skoro vo všetkom, čo robí. Malí chlapci milujú *dobrodružstvo*. Len pred pár dňami, keď moja žena pila kávu v kuchyni, všimla si - kútikom oka -, ako niečo vyletelo z okna na druhom poschodí. Išla sa na to pozrieť a našla lano, vyrobené z plachiet, ako viselo z okna v chlapčenskej izbe. Chlapci zvliekli svoje postele, zviazali plachty, zakotvili „lano“ na poschodovej posteli, a spúšťali sa dole po stene domu v štýle Batmana. Typické nedeľné ráno v dome, kde majú chlapcov.

Dajte malému chlapcovi bicykel. Stačí mu, že sa na ňom naučí jazdiť? Samozrejme, že nie. Hneď ako sú pomocné kolieska dole (alebo ešte skôr), snaží sa zistiť, ako *rýchlo* na ňom dokáže ísť, jazdí bez pomoci rúk, skáče s ním z obrubníka, robí šmykové stopy na chodníku, so všetkými sa chce pretekať. Zvuky k tomu patria tiež, zvuky, ktoré chlapca netreba učiť - on už vie, ako ich spraviť. Hluk hlasného motora, fičanie, piskot, zvuk nárazu a k tomu hudobný sprievod. Chlapec nejazdí na obyčajnom bicykli a nie je iba obyčajný chlapec. Je to motorkár, bojový pilot, kapitán vesmírnej lode.

Pozrite sa na príbehy, ktoré majú chlapci radi, na hry, ktoré hrajú. Sú plné boja, dobrodružstva a nebezpečenstva. Veľmi radi stavajú veci... a potom ich vyhadzujú do vzduchu. Radi zoskakujú. Čo si oblečie chlapec, keď ho necháte

oblecť si, čo *chce*? Dovoľte mu vyzliecť školskú uniformu či šaty z nedeľnej školy a v momente bude vyzdobený maskáčmi alebo oblečený ako kovboj, požiarnik, superhrdina, rytier Jedi omotaný uterákom s prísny výrazom v očiach. Každý chlapec chce byť hrdina. Každý chlapec chce byť mocný, chce byť nebezpečný, chce vedieť: *Mám na to!*

To je otázka, ktorú si kladie každý chlapec: „Mám na to?“

A keď je už o niečo starší, bavia ho rýchle autá (čím hlučnejšie, tým lepšie), bojové a dobrodružné počítačové hry, túži sa dostať do športového tímu. Chce dať víťazný gól, chce zavesiť loptu do koša v poslednej sekunde. Ak je skôr študijný typ, chce vyhrať v šachu, napísať písomku bez chyby, chce skončiť ako víťaz. Chce sa ukázať. A po celý ten čas, keď jazdí na bicykli bez rúk alebo sa snaží vyzerať „cool“ a robí všetky tie chlapčenské veci, *snaží sa na vás zapôsobiť*.

Pretože všetci chlapci majú a kladú jedinú základnú otázku: „Mám na to?“

A každý chlapec čaká, že mu ju otec zodpovie.

John Eldredge „Otec máš na to“

SMIEME ZNOVA ZAČAŤ

Keď som bol maturantom, mali sme na oznámení slová: Koniec znamená začiatok. Nuž, teda vykročme... Môžeme povedať, že koniec starého roka je začiatkom nového. A Pán života nám ho dopriava dožiť sa. Čo urobíme my? Vykročíme vo svojom živote? Ak áno, tak ako? A kam? Zaiste nám nejde iba o krácanie pre krácanie. Nechceme žiť iba preto, aby sme žili. Potrebujeme poznať cieľ a zmysel svojho života. Ktosi povedal: Človek, ktorý nevie, prečo žije, nezaslúži si meno človek. Musíme teda vedieť, kam máme vykročiť - to znamená poznať cieľ svojho života. A tiež vedieť, ako vykročiť - čo znamená zasa vedieť, čím naplniť tajomstvo svojho každodenného života, akými byť. V Božom slove čítame o Pánu Ježišovi, že je Počiatok a Koniec, Alfa a Omega (porov. Zjv 21,6). Znamená to, že je všetko a všetkým, že on je láska, pravda, cesta, život (porov. Jn 14, 6). On mohol o sebe povedať: Ja viem, odkiaľ som prišiel, a viem, kam idem (porov. Jn 8,14).

Nezaškodí, ba naopak, je veľmi osožné a potrebné, či sme mladí, dospelí alebo starí, aby sme si položili otázku: Viem, odkiaľ idem a kam idem? Keby sme sa vo svetle tejto otázky zahľadeli na svoj uplynulý rok, čo by sme zistili? Kam sme sa dostali vo svojom živote? Určite by sme boli neradí, keby museli o nás platiť slová z Písma: „Všimnite si, ako sa vám vodí! Siali ste veľa, málo ste zväžali; keď ste jedli, nenasýtli ste sa; keď ste pili, nenapojili ste sa; obliekaním ste sa nezohriali a kto robil za mzdu, dával mzdu do deravého vrečka“ (Ag I, 5-6).

Pred nami je nový rok. Aký bude? Akí v ňom budeme my? Ako ho prežijeme?

Kiežby sme počuli Pánov hlas a nezatvrdzovali si srdce. Kiežby sme prichádzali do školy Ježišovho Srdca a učili sa najdôležitejšiemu umeniu - umeniu žiť. Rád by som upriamil našu pozornosť na to, že smieme vždy znova začať. Aj v novom roku.

Nuž, vykročme a začneme odznova. Môžeme to urobiť aj slovami blahoslavennej Márie Terézie od Ježiša: Ježišu, v tvojej prítomnosti som začiatočník a začiatočníkom zostanem v mnohých veciach: v pokore prijať seba samého takého, aký som; v odvahe meniť seba samého tak dobre, ako to len dokážem. Som začiatočník, keď premýšľam, ako málo ti v podstate dôverujem; ako ťažko mi padne milovať mnohých blížnych; aký som citlivý v nespravodlivosti a v utrpení. To nádherné však je: Pri tebe, Ježišu, môj Učiteľ, smiem vždy znova začínať, každý deň znova začať. Ty mi dávaš šancu až do posledného dychu; pretože ty miluješ všetkých začiatočníkov. Áno, ty sám dávaš počiatok tomu, kto by chcel úprimne začať. Ježišu, ďakujem za všetko, čo so mnou aj v tomto novom roku začneš.

Jozef Šuppa SJ „Sýtiť srdce i ducha“

PRÁZDNA STOLIČKA

Jeden starý muž ťažko ochorel. Prišiel ho navštíviť kňaz. Keď vstúpil do izby, všimol si prázdnu stoličku. Stála pri posteli chorého, na svojom vyhradenom mieste. Kňaz sa ho spýtal, na čo tam tá stolička je.

Chorý sa trochu pousmial a povedal: „Predstavujem si, že na nej sedáva muž, a kým ste prišli, rozprával som sa s ním... Dlhé roky sa mi modlitba zdala veľmi ťažká, až mi raz jeden priateľ vysvetlil, že modlitba je vlastne rozhovor s Ježišom. Tak si teraz predstavujem, že predo mnou na stoličke sedí Ježiš, rozprávam a počúvam, čo mi hovorí. Odvtedy nemám s modlitbou nijaké ťažkosti.“

O niekoľko dní prišla dcéra starého muža oznámiť na faru, že otec umrel.

Povedala: „Nechala som ho na pár hodín samého. Keď som sa vrátila, našla som ho mŕtveho. Hlavu mal opretú o prázdnu stoličku, ktorú chcel mať stále pri svojej posteli.“

„Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“

(Mt 5, 8)

José Carlos Bermejo „Príbehy na uzdravenie duše“

Desatoro

Zavrnuté Desatoro ?

Dnešné chápanie slobody vedie mnohých ľudí v Európe a inde nielen k vlažnému vzťahu k Desatoru. ~ Niektorí ho rovno popierajú - a to od prvého po posledný príkaz. Ale podľa toho aj život vyprázdňujú a obracajú ho priam naruby - vo vzťahu k náboženstvu, k nedeli, k rodičom a rodine, k životu ako takému, k interrupciám, vo zvrátenom sexe, v krádežiach medzinárodných rozmerov, v bezostyšných masmediálnych výmysloch, v ožobračovaní chudobných, jednotlivcov i národov, rozvodoch a tzv. voľných partnerstvách. Celé Desatoro!

Lenže život nie je sebecký chápaná samoobsluha, kde si každý berie, čo chce. Pravda, aj v samoobsluhe je dozor, pokladne, vedenie, doplňovanie zásob. Ak dozor prestane...? Všetko je po chvíli vyrabované a zostanú prázdne regále a holé steny... Aj život v slobode je istý druh samoobsluhy... Ale je tu vedenie. Je tu Boh, svedomie, Desatoro.

Odstráňme ho. Každý si berie, čo chce. Niet viac poriadku, ani zodpovednosti. Jedni kradnú, druhí znásilňujú, nik poctivo nepracuje. Niet svedomia, niet dozoru, niet vedenia... Život je vyrabovaný a spustne. Niektorí sa proti Desatoru vzpierajú: Také príkazy a také zákazy! Letecký inštruktor učí budúcich pilotov zásadám letectva. Je to šikana? Alebo nevyhnutnosť? Potom dostane letecký poslucháč stroj. Má slobodu: poslúchnuť, alebo robiť podľa svojho. Ak nezachová rady a inštrukcie, zrúti sa i s pasažiermi. Ak sa inštrukciám podrobí, bude šťastne lietat' a mať radosť.

Cirkev predkladá úpravy o správnej ceste života a informuje nás o následkoch ich porušenia. Ak to prijmeme, prijmeme pravdu o živote. Ježiš povedal: „Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí“ (Jn 8, 32). Kto si myslí, že tým môže pohrdnúť, sklame sa. Mravná sloboda sa môže uplatniť správne len v hraniciach sveta a života a ich zákonov. Každá sloboda sa zdravo pohybuje v istých hraniciach. G. K. Chesterton na to duchaplné upozorňoval. Môžeš slobodne kresliť trojuholník, ale nemôžeš mu nakresliť päť strán.

Slobodne kreslíš žirafu, ale musíš jej nakresliť dlhý krk. Môžeš učiť chémiu, ale nesmieš hovoriť, že vzorec vody je H₂SO₄, teda kyseliny.

Tak je to aj s Cirkvou. Môžeš odmietnuť Krista. Jeho náuku, jeho príkazy, tak ako môžeš pri projektovaní odmietnuť zákony statiky pri výškovej stavbe. Ale stavba sa zrúti. Ak neprijímate Boha - všetko vám bude cudzie príkazy vám budú len príkazmi. Ak veríte a ak je vaša viera oživovaná láskou a nesená nádejou, ak váš vzťah k Bohu je osobný, ak ho prijímate celým srdcom v presvedčení že je hodný vášho záujmu - potom vidíte v príkazoch prejav jeho želaní, prejav jeho starosti, ba prejav jeho lásky.

Prečo vyčítať človekovi, ktorý žije pre Boha, že sa podrobuje príkazom? Akoby ste mu hovorili: Prečo stále robíš to, čo chceš? Kresťan vie, čo je dobré a čo je zlé. Neveriaci terorista môže považovať za dobré atentáty na otvorených uliciach. Takisto môže zmýšľať aj morálne znetvorený moslimský bojovník za slobodu. Iní môžu považovať za dobré a za dovolené zabíjať nenarodené deti potratmi na gynekológiách, alebo homosexuálne partnerstvá, či dočasné trvanie manželského zväzku... Kresťan vie, že zabiť človeka je hriech a že manželstvo je zväzok nerozlučný. Kresťan vie, čo je oddanosť a vernosť Bohu a láska k ľuďom, a čo si vyžadujú... Kresťan je čo do mravného zmýšľania zrelý človek, lebo pozná Desatoro.

Židovský spisovateľ Ben-Chorin v knihe Moja viera -môj údel napísal o hlbokom zmysle Desatora tieto slová:

„Izrael je najplnoletejší medzi národmi sveta. My nemôžeme nikdy povedať, že sme nevedeli, čo je právo a čo je krivda. Nám to bolo povedané na Sinaji...“

Príkázania Desatora sú sebazjavením Boha. A pomáhajú nám objavovať aj nás samých, ako máme byť na Boží obraz. Pomáhajú nám nájsť cestu, ako sa stávať podobnými Bohu. Sú preto aj vysvetlením toho, čo znamená láska. Zároveň sú príslubom - príslubom života v jeho plnosti. Kto zachováva príkázania, je na ceste k Bohu. Na ceste k Bohu je ten, kto nasleduje Krista, ktorého „pokrmom je plniť Božiu vôľu“. V Starom zákone je mnoho ďalších sociálnych úprav, ktoré dopĺňajú stručný Dekalóg a ktoré boli uprostred pohanstva novotou vo vzťahoch medzi ľuďmi. Týkali sa vzťahu k Bohu a cez neho vzťahov k ľuďom. Tak v Knihe Levitikus sa uvádza:

„Neobracajte sa k modlám, a nerobte si liatych bohov! Ja, Pán, som váš Boh.“ A potom sa uvádzajú praktické dôsledky a úpravy: „Nezožni obilie až po kraj svojho poľa a nevyzbieraj klasy, čo na poli zostali. Ani vo svojej vinici nevyzbieraš všetko, ale necháš niečo chudobným a cudzincom, nech si to vezmú... Na súde ani chudobnému nebudeš nadržáť, ani sa nebudeš skláňať pred mocnými. Spravodlivo súd' svojho bližneho... Ak bude s tebou bývať cudzinec v krajine, nebudeš ho utláčať. Nech je medzi vami ako domorodec... A budeš ho milovať ako seba samého... Nedopúšťajte sa nijakej krivdy pri súde, pri meraní, pri vážení... Budete mať správne váhy a správne závažia... Ja som Pán, váš Boh, ja som vás vyviedol z egyptskej krajiny útlaku (porov. Lv 19, 4; 10; 15; 34-37).

Dekalóg - Desatoro, ktoré vyjadruje najpodstatnejšie zásady života, nebolo len vecou Starého zákona, akoby Nový zákon hovoril čosi úplne nové. Starý zákon obsahuje niektoré veci, ktoré v ňom platili a zanikli. ale obsahuje aj veci „definitívne“ a záväzné navždy. V tom zmysle je „slovo pre Izrael“ aj „slovom pre nás“.

Ján Chryzostom kardinál Korec „Sloboda ako dar-či záhuba?“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku